

Сѣ тжй отъ вѣкове
 Тозъ день сме приемали
 И грозни часове
 Съсь пѣсни сме срѣшали;
 По призракъ лошъ тогасъ
 Ни плашеше отъ срѣща,
 И нѣмаше у насъ
 Ни капчица нодѣжда.

Ний чакахме сѣ зло
 За даръ намъ отъ небето,
 И ново пагъ тегло
 Отъ сяко ново лѣто;
 И тжй въ очи съсь смѣхъ,
 Въ рждѣ съ зелени вѣтви,
 Ний срѣскахме го съ страхъ
 Испрасихме го съ клетви.

Посрѣщамъ те въ тозъ мигъ
 О радостна години,
 По не съсь пѣсни, съ вигъ,
 Не съ чаша ройно вино,
 Не съ шумъ и суета,
 Въ кои духа залитва,
 Но съ трепетна душа,
 Съсь вѣра и съ молитва.

Свободата се смѣй
 Катъ слънце отъ вѣстока
 И скоро ще горѣй
 Земята ни широка.